COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE

Bruxelles, 22.2.2008
COM(2008) 108 final

COMUNICARE A COMISIEI CĂTRE CONSILIU ȘI CĂTRE PARLAMENTUL EUROPEAN

PRIVIND COMPETITIVITATEA INDUSTRIEI METALELOR

O contribuție la strategia UE pentru creștere economică și locuri de muncă

{SEC(2008)246}

Introducere

Industria metalelor joacă un rol important în lanțul de valori al multor industrii prelucrătoare europene. Prezenta comunicare evaluează competitivitatea acestor industrii și face recomandări asupra direcției de urmat. Ea este o urmare a Comunicării din 2005 a Comisiei cu privire la politica industrială europeană care a anunțat mai multe inițiative sectoriale, inclusiv o Comunicare de evaluare a impactului materiilor prime și furnizării energiei asupra competitivității industriei europene a metalelor[1] și ține cont, de asemenea, de revizuirea politicii industriale[2] la jumătatea termenului în 2007.

Fiind în mod intrinsec un sector industrial energofag, industria metalelor este direct influențată de politicile comunitare în materie de energie și schimbări climatice. În martie 2007, Consiliul European a subliniat „*importanța majoră pe care o deține sectorul industrial energofag*" și a reafirmat că „*sunt necesare măsuri rentabile în vederea îmbunătățirii atât a competitivității, cât și a impactului asupra mediului ale unor astfel de industrii europene*". În acest context, pachetul Comisiei din 23 ianuarie 2008 privind acțiunea climatică și energia regenerabilă recunoaște situația specifică a industriilor mari consumatoare de energie care sunt direct expuse concurenței mondiale.

Prezenta comunicare abordează factorii principali care influențează performanța sectorului și identifică modul în care Comisia, statele membre și industria însăși pot contribui la protejarea și consolidarea competitivității sectorului în viitor, contribuind totodată la atingerea obiectivelor ambițioase privind reducerea emisiei de gaze cu efect de seră până în 2020.

Principalele aspecte dezbătute în prezenta comunicare iau în considerare reacțiile primite în urma unei consultări publice din septembrie 2006 care a fost precedată de adoptarea unui document de lucru al serviciilor Comisiei[3] în care se prezenta o situație detaliată a sectorului în termeni de statistici și tendințe economice majore.

1. PARTICULARITĂȚI ȘI PROVOCĂRI ALE INDUSTRIEI METALELOR

1.1. Principale caracteristici structurale

Industriile metalelor[4] sunt considerate ca fiind industrii de bază, dat fiind că producția de metale este primul pas important cu traiectorie ascendentă în lanțul valorii adăugate a numeroase industrii producătoare de bunuri de capital (ingineria mecanică, industria automobilelor, de construcții navale, aerospațială, a construcțiilor) și de bunuri de consum.

Ca atare, acestea ocupă un loc important în structura industrială a majorității economiilor dezvoltate și a multor economii în curs de dezvoltare rapidă. Câteva dintre principalele caracteristici ale industriei metalelor sunt:

Intensitatea capitalului: sunt necesare investiții foarte mari în dotarea tehnologică și cu echipament care au o întrebuințare de lungă durată (în general nu mai puțin de 20-30 de ani); prin urmare, deciziile de investiție necesită un cadru de reglementare previzibil și favorabil.

---

1 COM(2005) 474 final, anexa II
2 COM(2007) 374 final, 4.7.2007
3 SEC (2006) 1069, 2.8.2006
4 Metalele feroase și neferoase astfel cum sunt definite în anexă, cod NACE 27, Eurostat

Intensitatea energetică ridicată: procesul de producție al acestor industrii necesită un consum energetic foarte ridicat. Costul energiei reprezintă în general mai mult de 10% și poate atinge până la 37% (de exemplu, aliajele de aluminiu și feroaliajele) din structura costurilor metalului produs.

Mai multe informații cu privire la performanța industriei metalelor în UE și cota de piață în economia mondială sunt precizate în anexă.

1.2. Importanța materiilor prime

Accesul la materiile prime neenergetice reprezintă un aspect esențial din moment ce producția de metale din UE depinde într-o mare măsură de importurile de minereuri și concentrate din țări terțe. Numeroase minereuri metalice sunt extrase în UE în cantități relativ mici în comparație cu producția la nivel mondial [exemple: nichelul (1,7 %), minereul de fier (2%), cuprul (5%)][5].

Dependența de importurile de materii prime este redusă prin faptul că metalele sunt aproape complet și în permanență reciclabile. Utilizarea deșeurilor reciclate a crescut în mod semnificativ în ultimele decenii și reprezintă în prezent circa 40-60% din producția de metale din UE.

Reciclarea este un sector cu un consum de energie mult mai scăzut; de exemplu, la topirea secundară a aluminiului (folosind deșeuri) se consumă doar 5% din electricitatea utilizată în topirea primară.

1.3. Locul și importanța în cadrul economiei europene

În 2005, industria metalelor din Europa celor 27 a generat o cifră de afaceri de aproximativ 316 miliarde EUR și a angajat 1,1 milioane de persoane (ceea ce reprezintă 5 %, respectiv 3,3 % din totalul industriei prelucrătoare a UE)[6].

Industria metalelor face parte dintr-o rețea economică complexă care include nu numai sectoarele în amonte, ci și segmente mai largi ale industriei prelucrătoare a UE precum cea a automobilelor sau a construcțiilor. Numeroase conexiuni critice caracterizează această rețea, bazată, printre altele, pe cerințe de calitate și inovație, care creează mai departe lanțul valoric al metalelor.

Proximitatea geografică a lanțului de aprovizionare al metalelor și industriilor conexe, precum și interesele lor comune (tehnice, logistice, de cercetare, de inovație și servicii pentru clienți) este un avantaj tradițional al rețelei industriale a Uniunii. Acest fapt a condus la o strânsă cooperare și interdependență în raport cu utilizatorii finali, în mod special în realizarea și producerea unor înalte calități ale oțelului sau ale metalelor neferoase.

1.4. Structura industriei și IMM-urile

Datorită unor importante cerințe de capital, companiile mari au tendința de a domina piața, în special în cazul produselor din aluminiu primar și al produselor plate din oțel.

---

5 SEC2007, 771

6 Anexă, tabel 1

Procesul de consolidare și restructurare din industria europeană a metalelor este foarte avansat și a fost însoțit de o mai bună integrare pe piața mondială. Întreprinderile siderurgice au trecut inițial de la o bază națională la o bază la nivel european și recent și-au reafirmat caracterul mondial prin intermediul achizițiilor în afara Europei sau au fost ele însele achiziționate de către companii neprovenind din mediul european.

Cu toate acestea, prima activitate de prelucrare în vederea pregătirii metalelor pentru utilizarea în sectoarele în aval, activitate strâns legată de producerea metalelor, este realizată în primul rând de către IMM-uri.

1.5. Impactul globalizării și al noilor economii emergente

Majoritatea metalelor și în special metalele neferoase și materiile prime aferente sunt mărfuri comercializate pe piața mondială. Prețul mărfurilor este determinat pe baza cererii și ofertei pe piața mondială și a fost caracterizat prin mișcări ciclice de amploare.

Dezvoltarea economică a multor economii emergente a contribuit la o creștere a cererii la nivel mondial și a prețurilor la metale și produse metalice și a condus la o presiune fără precedent asupra stocurilor și prețurilor la materiile prime. În ultimii ani, producția de oțel în China a crescut vertiginos cu rate anuale de peste 20% în medie; pe durata unei perioade de trei ani, China a trecut de la statutul inițial de importator net la acela de cel mai mare exportator de oțel din lume, fiind în prezent cel mai mare producător de oțel, aluminiu, cupru, plumb și zinc din lume[7].

Fiind un sector care furnizează elementele esențiale de absorbție pentru industria prelucrătoare, în același timp depinzând puternic de materiile prime și de energie, precum și de o mână de lucru calificată, performanța sectorului ar trebui să fie privită pe fondul dezvoltării durabile.

1.6. Pilonul competitivității

Fiind supuse unui proces de restructurare/consolidare continuă având ca scop reducerea costurilor și deplasarea către segmente ale pieței cu o valoare mai ridicată, industriile de bază ale metalelor au reușit să mențină un standard ridicat de competitivitate.

Sectorul metalelor din UE s-a îndepărtat de poziția sa tradițională de industrie grea cu o valoare adăugată scăzută (indicatorul de valoare adăugată per angajat a fost mai mare decât media înregistrată de industria prelucrătoare).

Inovația a reprezentat unul dintre factorii esențiali de stimulare a competitivității; acest fapt se reflectă într-o schimbare importantă survenită în gama de produse, precum și în dezvoltarea unor noi aplicații tehnice, ca în cazul metalelor prețioase. Conform indexului pentru sectorul inovației[8], industria indică o medie din punct de vedere al performanței sectorului inovației, în comparație cu alte servicii și sectoare industriale NACE.

---

7 A se vedea, de asemenea, tabelul 4 din anexă

8 Inițiativa PRO INNO Europe – Măsură metrică INNO: http://www.proinno-europe.eu/extranet/admin/uploaded_documents/EIS_2005_European_Sector_Innovation_Scoreboards.pdf

Industria metalelor în UE depinde într-o mare măsură de ciclurile economice și a beneficiat recent de o creștere semnificativă a cererii la nivel mondial. Acest lucru a determinat o creștere a prețurilor[9] și a contribuit la îmbunătățirea situației financiare generale a multora dintre companiile din sector, însă a reprezentat în același timp o provocare pentru alte industrii prelucrătoare care utilizează metalul.

În pofida acestor realizări, există totuși motive de îngrijorare:

– Europa celor 25 pierde cota de piață deținută de producția de metale la nivel mondial (în special cea pentru aluminiu, de la 21% în 1982 la 9% în 2005 și cea pentru oțel, de la 25% la 16%); această tendință este într-o anumită măsură rezultatul creșterii producției în noile economii emergente.

– partea de consum european furnizată de producția europeană[10] în decursul ultimelor două decenii se află în curs de deteriorare, în special în ceea ce privește oțelul brut și aluminiul.

– dependența deosebit de ridicată a industriei metalelor din UE față de materiile și energia importate.

Restructurarea industriei oțelului din UE în cursul anilor 80 și la începutul anilor 90 oferă un exemplu elocvent. Aceasta a implicat reducerea personalului cu două treimi (de la 750 000 la 250 000) și închiderea definitivă a unor capacități de producție de peste 60 de milioane de tone în Europa celor 15[11]. Această restructurare a fost determinantă în procesul de îmbunătățire a productivității muncii, restabilind viabilitatea sectorului european al oțelului și competitivitatea globală.

În special economiile de tranziție din noile state membre au fost afectate din plin de restructurarea industriei oțelului. Totuși, în prezent există semnale încurajatoare de consolidare și relansare economică. Ca urmare a programelor și planurilor certificate având ca scop demonstrarea viabilității[12], nivelurile de productivitate au fost propulsate în mod semnificativ, iar instalațiile vetuste au fost închise sau modernizate, având un rezultat global pozitiv în privința protecției mediului. Se estimează că nivelurile de productivitate (tone de oțel per lucrător) ale companiilor din Cehia și Polonia au crescut cu 30% între 2003 și 2006[13].

1.7. Pilonul social

O mână de lucru calificată și disponibilă reprezintă un avantaj major al industriei metalelor în UE[14].

Cu toate acestea, industria întâmpină din ce în ce mai multe dificultăți în a găsi muncitori calificați, iar cererea de ingineri în sectorul oțelului depășește cu mult oferta.

Programul intitulat „Platforma tehnologică a oțelului” a identificat următoarele provocări:

---

9 A se vedea figura 3 din anexă

10 Raport: producția în raport cu consumul

11 Produse primare și laminate din oțel, în conformitate cu Tratatul CECO.

12 Regulile de bază pentru operarea acestui proces de restructurare au fost stabilite în Acordurile Europene, 1993 -1996.

13 Raporturile de monitorizare cu privire la restructurarea din sectorul oțelului în Republica Cehă și Polonia, CE

14 A se vedea, de asemenea, figura 2 din anexă

- îmbătrânirea forței de muncă în sectorul oțelului, precum și în centrele conexe tehnice și de cercetare;

- nevoia de noi competențe care includ aptitudinile de gestiune și antreprenoriat;

- o mai bună utilizare a structurilor de formare profesională și a structurilor alcătuite din formarea inițială, cercetare și dezvoltare și învățarea de-a lungul vieții;

- mobilitatea atât la nivelul executiv, cât și la cel al tehnicienilor.

Dialogul social a constituit un instrument politic tradițional în contextul industriei europene a oțelului încă din momentul creării Comunității Europene a Cărbunelui și Oțelului (CECO) în 1952. Odată cu expirarea Tratatului CECO, în anul 2006 a avut loc instituirea oficială a Comitetului pentru dialog social european în sectorul oțelului. O inițiativă similară este analizată în cazul sectorului metalelor neferoase, ca urmare a unei cereri comune înaintate de părțile interesate.

1.8. Pilonul de mediu

Procesele de producție în industria metalelor sunt în general mari consumatoare de energie și, împreună cu activitățile miniere, pot da naștere altor efecte cu impact asupra mediului (poluarea aerului, apei și solului și, în cazul activităților miniere, cerințele legate de utilizarea terenurilor).

Cu toate acestea, metalele pot oferi avantaje semnificative pentru mediu. Metalele pot fi în permanență reciclate fără pierderea proprietăților de bază, și cu un consum energetic mult mai scăzut în comparație cu producția primară din minereuri. Reciclarea contribuie la o utilizare mai restrânsă a materiilor prime principale și reducerea impacturilor asupra mediului rezultate în urma extracțiilor de metale și a transportului de minereuri.

<u>În ceea ce privește eficiența energetică</u>, în pofida creșterii regulate a producției de metale în decursul ultimilor 15 ani, consumul energetic final al industriei europene de bază a metalelor a rămas constant sau chiar a scăzut.

<u>În ceea ce privește emisiile</u>, s-au realizat reduceri substanțiale ale unor poluanți atmosferici principali. Deși producția de metale cauzează emisii semnificative de dioxid de carbon (CO_2), ponderea totală a acestora în emisiile de gaze cu efect de seră (GES) în 2005 în Europa celor 15 a fost de 5,7%[15]. Tendința pentru perioada dintre 1990 și 2005 a consemnat o reducere de 11% în cazul fierului și al oțelului și de 2% pentru metalele neferoase în ciuda unei creșteri de 5% și respectiv 11% a volumului de producție în cursul aceleiași perioade.

<u>În ceea ce privește ecoeficiența materiilor prime</u>, funcționalitatea s-a îmbunătățit în timp ce cantitatea materialelor utilizate pentru producerea metalelor a fost redusă, ca și în cazul cutiilor de conserve din oțel sau din aluminiu[16]. Aceste tendințe trebuie să fie în permanență consolidate în vederea îmbunătățirii ecoeficienței totale care este la rândul său afectată de volumele de producție din ce în ce mai mari.

---

[15] Raportul tehnic al SEE nr. 7/2007– totuși, nu toate emisiile de CO2 din industria metalelor sunt raportate la categoria 2.C deoarece raportarea poate varia de la un stat membru la altul.

[16] În cazul cutiilor de conserve din oțel, greutatea a fost redusă cu 16%, iar în cazul celor din aluminiu cu 30% între 1980 și 1998

2. O ABORDARE INTEGRATĂ PENTRU SPORIREA COMPETITIVITĂțII INDUSTRIILOR METALELOR DIN UE

O abordare integrată trebuie să conțină următoarele elemente:

- asigurarea aprovizionării cu energie la prețuri competitive, prin intermediul unor piețe energetice funcționale;
- crearea condițiilor pentru a permite sectorului să îndeplinească obiectivele comunitare privind politica de mediu și să își adapteze cerințele la obiectivele ambițioase privind schimbările climatice;
- încurajarea sectorului cercetării și dezvoltării și a inovațiilor, cât și a calificărilor înalte;
- crearea unor piețe deschise și competitive la nivel mondial și înlăturarea distorsionărilor în comerțul cu metale și materii prime.

2.1. Politica energetică

Competitivitatea industriei metalelor în UE a fost afectată de creșterea rapidă a prețurilor la gazului și energiei electrice. De asemenea, schimbările legate de asigurarea contractelor de furnizare pe termen lung sunt considerate ca fiind o problemă majoră.

Astfel cum se evidențiază în Raportul final[17] privind ancheta din sectorul energiei, piețele energetice ale UE nu funcționează bine, împiedicând în acest mod beneficiile complete ale liberalizării pieței energiei, inclusiv în ceea ce privește prețurile.

În Planul de acțiune (2007-2009) intitulat „O politică energetică pentru Europa”[18], Consiliul European a recunoscut că este necesar un nou set de măsuri în vederea creării unei piețe interne a gazului și a energiei electrice cu adevărat competitive, care să includă o separare eficientă a activităților de aprovizionare și producție de operațiunile de exploatare a rețelei (decuplare).

Pentru îndeplinirea acestor obiective politice, la 19 septembrie 2007, Comisia a adoptat un pachet de propuneri legislative în vederea asigurării unei alegeri reale și eficiente a furnizorului și îmbunătățirii transparenței pieței, inclusiv în ceea ce privește prețurile.

Având în vedere că faptul că este nevoie de timp pentru ca acțiunile identificate să aibă efecte vizibile asupra industriilor afectate, o serie de state membre iau în considerare introducerea unor măsuri tranzitorii în vederea asigurării unei previzibilități mai mari pentru industria metalelor.

---

17 Ancheta sectorială SEC(2006) 1724, pag 4

18 Consiliul Uniunii Europene, 7224/07; concluziile președinției din 9 martie 2007

Pe lângă propunerile de mai sus, mai sunt relevante următoarele acțiuni:

Acțiuni

1. Autoritățile publice ar trebui să evalueze inițiativele legate de producția de energie electrică care constituie rezerva comună și de contractele și parteneriatele pe termen lung. Informațiile cu privire la soluții și la cele mai bune practici care respectă regulile concurenței și ale pieței interne ar trebui să fie puse la dispoziția statelor membre.

2. Comisia va oferi asistență, într-o formă adecvată (inclusiv jurisprudență), cu privire la compatibilitatea cu legislația comunitară a contractelor de alimentare cu energie pe termen lung.

3. Pentru a spori eficiența energetică, Comisia, împreună cu industria de profil, va promova cele mai bune practici de economisire a energiei în industria metalelor, în contextul Programului pentru competitivitate și inovare.

2.2. Politica de mediu

Schimbările climatice

Reprezentând surse importante ale emisiilor de CO_2, industriilor metalelor li se va cere să aducă o contribuție majoră la atenuarea schimbărilor climatice.

Aceste industrii trebuie să obțină rezultate foarte bune în ceea ce privește mediul și eficiența energetică fără a pierde din competitivitate. Delocalizarea producției către țări cu limite de emisii mai puțin stricte („pierderi de carbon”) nu este în interesul Uniunii Europene, întrucât acest fapt ar avea consecințe negative asupra economiei și mediului înconjurător. Din acest motiv, pachetul Comisiei din 23 ianuarie 2008 privind acțiunea climatică și energia regenerabilă[19] recunoaște și abordează situația specifică a industriilor mari consumatoare de energie. Acest pachet stabilește criterii clare de identificare a industriilor mari consumatoare de energie care sunt expuse la riscul pierderilor de carbon. Comisia va determina sectoarele sau subsectoarele care intră în această categorie, iar acestora li se vor atribui cote gratuite de până la 100% ținându-se cont de tehnicile cele mai eficace; procesul de producție poate fi luat în considerare în condiții mai stricte. În acest context, Comisia va evalua în ce măsură industriile metalelor sunt eligibile pentru un astfel de tratament. Ținând cont de negocierile internaționale pentru un acord asupra schimbărilor climatice globale vizând perioada de după 2012, Comisia va evalua în continuare situația industriilor mari consumatoare de energie și ar putea propune rectificări, în special în privința alocării gratuite sau a includerii produselor importate în sistemul comunitar de comercializare a certificatelor de emisii.

Acordurile sectoriale bazate pe condițiile specifice industriei pot stimula acțiunile de reducere a emisiilor la nivel internațional. Astfel de acorduri sectoriale ar trebui să conducă la reduceri ale emisiilor globale de o amploare suficientă astfel încât să contracareze schimbările climatice și ar trebui să poată fi monitorizate, verificate și să facă obiectul unor dispoziții obligatorii de punere în aplicare.

[19] În special COM(2008) 16 final

Prevenirea și controlul integrat al poluării (IPPC)

Actualul cadru legal al EU privind emisiile industriale include IPPC și așa-numitele „directive sectoriale”. În decembrie 2007, Comisia a propus o directivă reformată privind emisiile industriale, vizând fuzionarea IPPC cu „directivele sectoriale” aferente. Textul propus întărește rolul „Celor mai bune tehnici disponibile” (BAT) și al „Tehnicilor emergente”[20].

Cerințele privind eliberarea autorizației prevăzute de directiva IPPC nu corespund întotdeauna unor standarde echivalente în țări terțe.

Legislația privind deșeurile

Pentru a îmbunătăți gestionarea deșeurilor și a oferi o mai mare claritate juridică, evitând totodată costurile și întârzierile administrative inutile, Comisia a făcut o propunere de modificare a directivei cadru privind deșeurile, care este dezbătută în prezent de către Parlamentul European și Consiliu.

Propunerea include un mecanism prin care se clarifică situația în care un deșeu încetează a mai fi considerat deșeu. În acest scop, se preconizează că ar trebui adoptate criterii specifice de către Comisie, pe baza specificațiilor tehnice și prin intermediul procedurii de comitologie.

REACH

În timp ce metalele intră sub incidența REACH, există anumite caracteristici specifice ale unor astfel de substanțe care necesită atenție, inclusiv evaluarea metalelor încorporate în aliaje.

2.3. Standardizarea

Standardele în sectorul metalelor joacă un rol important, în special în contextul directivelor privind achizițiile publice, și sunt pe cale de a deveni un instrument important de acces către piețele terțe.

Eurocodurile, în calitate de standarde europene, reprezintă o măsură la nivel european pentru proiectarea structurală a clădirilor și pentru lucrări publice și, ca atare, sunt de o importanță vitală în sectorul european al construcțiilor și pentru libera circulație a produselor din metale structurale.

Acțiuni

4. Comisia va pregăti măsurile prevăzute în pachetul acesteia din 23 ianuarie 2008 privind acțiunea climatică și energia regenerabilă în industriile mari consumatoare de energie, în special în privința determinării sectoarelor sau subsectoarelor vizate de pierderile de carbon și a alocației corespunzătoare. În acest context, Comisia va evalua în ce măsură industriile metalelor sunt eligibile pentru astfel de tratamente. Ținând cont de negocierile internaționale pentru un acord asupra schimbărilor climatice globale vizând perioada de după 2012, Comisia va evalua în continuare situația industriilor mari consumatoare de energie și ar putea propune rectificări, în special în privința alocării gratuite sau a includerii produselor importante în sistemul comunitar de comercializare a certificatelor de emisii.

[20] COM(2007) 844 final

5. Împreună cu părțile interesate și cu țările terțe, Comisia va analiza rolul acordurilor sectoriale care ar trebui să conducă la reduceri ale emisiilor globale având nivelul necesar pentru a contracara schimbările climatice și care ar trebui să poată fi monitorizate, verificate și să facă obiectul unor dispoziții obligatorii de punere în aplicare. Această analiză va include și metodologia celor mai bune practici privind colectarea datelor și principalii indicatorii de performanță.

6. În ceea ce privește IPPC, Comisia va asigura legături mai strânse între procesul de elaborare a documentelor de referință BAT (BREF), programul-cadru european de cercetare și programul pentru competitivitate și inovație, în vederea sprijinirii noilor tehnici.

7. În domeniul legislației privind deșeurile și sub rezerva finalizării procesului legislativ referitor la directiva cadru privind deșeurile, Comisia va avea ca scop asigurarea utilizării rentabile a metalelor reciclate ca materii prime secundare pentru industrie.

8. În cadrul REACH, Comisia, în strânsă cooperare cu părțile interesate, cu Agenția Europeană pentru Produse Chimice și cu statele membre, va organiza asistența tehnică cu privire la substanțele utilizate în preparate speciale.

9. În ceea ce privește standardizarea, Comisia, împreună cu statele membre, va încerca să promoveze utilizarea Eurocodurilor[21] privind metalele și să reducă diferențele în modul de aplicare a acestora pe întreg teritoriul UE.

2.4. Inovația, cercetarea și dezvoltarea și calificările

Capacitatea de inovare se va dovedi extrem de importantă pentru menținerea competitivității. Cercetarea și dezvoltarea vor juca un rol important la nivel de produs și în cadrul proceselor de producție.

La nivel de produs, inovația este determinantă pentru diferențierea produsului final. Metalele diferite concurează puternic între ele și cu alte materiale cum ar fi compozitele, pentru a-și demonstra performanța tehnică și economică superioară.

În ceea ce privește procesele de producție, tehnologiile actuale sunt relativ mature. Cu toate acestea, industria joacă un rol activ în căutarea de noi soluții tehnologice revoluționare. De exemplu, proiectul intitulat „Economisirea energiei și emisii foarte scăzute de CO_2 în industria oțelului (ULCOS)" reunește 48 de parteneri în vederea obținerii masei critice de finanțare pentru a aborda problema reducerii emisiilor de gaze în industria oțelului, cu un nivel-țintă de 50%. Prima etapă a acestui proiect este prevăzută să se desfășoare până în 2009, iar cea de-a doua până în 2014/15.

În cadrul programului „Platforma tehnologică a oțelului" (ESTEP), lansat în 2003, producătorii de metale cooperează cu utilizatorii finali și cu furnizorii de echipamente pentru a aborda noile provocări. O abordare asemănătoare se aplică în cadrul programului intitulat „Platforma tehnologică europeană cu privire la resursele minerale durabile (ETP SMR)" înființat în martie 2005 pentru îmbunătățirea capacității, crearea de noi produse și sporirea eficienței și randamentului proceselor de producție reducând costurile și impactul asupra mediului.

[21] În conformitate cu Recomandarea nr. 2003/887/CE a Comisiei din 19 decembrie 2003

Industria aluminiului a contribuit la formarea programului intitulat „Platforma tehnologică europeană a aluminiului”, în vederea dezvoltării unei abordări coerente în domeniul cercetării și dezvoltării.

Prin intermediul celui de-al 7-lea program-cadru, al programului Fondului de cercetare pentru cărbune și oțel (FCCO), al noului Program pentru competitivitate și inovare (PCI) și al fondurilor structurale, UE oferă patru instrumente principale pentru cofinanțarea activităților în domeniul inovației, cercetării și dezvoltării și al calificărilor.

Acțiuni

10. Industria ar trebui să acorde prioritate activităților de inovare și cercetare, prin punerea în aplicare, *inter alia*, a proiectelor importante pe termen lung (de exemplu ULCOS), precum și a agendei de cercetare strategică realizată de Platformele tehnologice europene relevante; aceasta ar trebui să valorifice oportunitățile puse la dispoziție prin intermediul instrumentelor comunitare și prin încurajarea cooperării internaționale, acordând în același timp atenția cuvenită aspectelor privind protecția drepturilor de proprietate intelectuală (DPI).

11. Statele membre, universitățile, centrele de cercetare și industria ar trebui să dezvolte strategii adecvate, inclusiv parteneriate între statele europene, cât și cu țări terțe, în vederea îmbunătățirii disponibilității forței de muncă calificate.

12. Statele membre și regiunile sunt invitate să promoveze inovația în industriile metalelor și să susțină politicile de transfer de tehnologii în cadrul clusterelor. Acest lucru include sprijinirea pepinierelor de întreprinderi, transferul de tehnologii și de competențe și finanțarea timpurie a filialelor întreprinderilor specializate în cercetare, punându-se un accent deosebit pe susținerea IMM-urilor și a noilor întreprinderi inovatoare cu potențial de creștere ridicat.

2.5. Relații externe și politici comerciale

Accesul la materii prime este esențial pentru industria europeană. Consiliul Concurenței din 21 mai 2007 a solicitat Comisiei să dezvolte o abordare politică coerentă privind aprovizionarea cu materii prime a industriei, care să țină cont de toate politicile comunitare relevante. Comisia va acorda prioritate stabilirii unui cadru concurențial uniform atât pentru metale și materiile prime corespunzătoare în cadrul politicii sale comerciale, cât și în cadrul relațiilor sale externe atât cu țările industrializate, cât și cu economiile emergente[22].

Practicile de distorsiune au avut tendința de a prolifera în ultimii anii într-o serie de mecanisme diferite, printre care restricțiile la export, taxele de export, reduceri selective de TVA, subvenții și altele. De exemplu, Rusia aplică taxe de până la 50% pentru exportul deșeurilor feroase; India tocmai a introdus o taxă de export pentru minereul de fier; China nu permite companiilor străine să aibă o participare majoritară în sectoare precum cel al oțelului și a introdus o serie de mecanisme care restrâng exportul materiilor prime în metalurgie sau oferă sprijin guvernamental pentru achiziționarea acestora din surse externe.

Astfel de practici creează dificultăți serioase industriei europene și trebuie abordate utilizând toate instrumentele disponibile, inclusiv printr-un dialog consolidat.

[22] A se vedea, de asemenea, tabelele 3 și 5 din anexă

Pe plan internațional, cu ocazia abordării aspectelor cu privire la materiile prime, Summitul G8 a dezbătut situația cu privire la piețele de mărfuri mondiale și creșterile recente ale prețurilor, reafirmându-și angajamentul de a constitui piețe libere, transparente și deschise[23].

Acțiuni

13. Comisia va continua să utilizeze toate instrumentele disponibile pentru a redresa practicile comerciale care contravin acordurilor comerciale internaționale.

14. În cadrul negocierilor comerciale multilaterale și bilaterale, Comisia va continua eforturile sale de combatere a utilizării taxelor la export pentru metale și materii prime.

15. În 2008, Comisia va prezenta o Comunicare destinată îmbunătățirii condițiilor de acces durabil la minerale și materii prime secundare la nivelul UE și la nivel internațional[24].

16. Comisia va întreține un dialog industrial strâns cu țări terțe cheie.

---

23 Summitul G8 din 2007, Declarație, Rezumatul președinției, 8.6.2007

24 Pentru consultarea publică: http://ec.europa.eu/enterprise/newsroom/cf/itemlongdetail.cfm?item_id=1249